

Voorwoord

Jeroen van den Berg bekeek het ochtendnieuws. Ondanks de druk om weer op tijd op zijn werk te zijn, maakte hij hier altijd tijd voor vrij. Hij vond het belangrijk om van actuele zaken op de hoogte te zijn. De politieke berichten liet hij maar voor wat ze waren en hij zette intussen koffie. Niet dat hij a-politiek was, maar hij werd moe van de zoveelste mislukte poging om een nieuw kabinet te vormen. Het gekonkel van de politici maakte hem kwaad. Jeroen was pragmatisch en integer ingesteld en dit soort gedrag kon hij niet waarderen. Als lid van een team bij een grote Nederlandse bank wist hij als geen ander dat je moet samenwerken om samen een doel te bereiken. In zijn optiek waren politici alleen maar bezig om elke dag hun eigen straatje schoon te veegen en de problemen bij een ander neer te leggen. Ook zag hij hoe IS in Irak en Syrië had huisgehouden. Onbegrijpelijk, hoe mensen in naam van hun god, zo wreed kunnen zijn, dacht hij. IS was weliswaar de oorlog aan het verliezen, maar het aantal terroristische aanslagen wereldwijd in hun naam nam drastisch toe. Gelukkig konden de geheime diensten veel voorkomen, daar er toch een soort van patroon in zat. Dit gegeven stelde Jeroen enigszins gerust. Wat Jeroen niet kon weten was dat er op hetzelfde moment een grote gruwelijke en beestachtige aanslag werd voorbereid, welke zijn weerga niet zou kennen.....

Dankwoord:

Om mij een beeld te vormen heb ik van onderstaande informatie gebruik gemaakt:

<https://www.wanttoknow.nl/politiek/oorlog/de-drug-captagon-het-pepmiddel-van-isis>

<http://www.dagelijksestandaard.nl/2015/09/steeds-meer-teleurgestelde-strijders-verlaten-isis-we-kregen-geen-luxe-auto/>

<https://nl.wikipedia.org/wiki/Windturbine>

<https://www.medics4medics.com/nl/chemische-oorlogs-agentia/zenuwgassen>

<https://www.metronieuws.nl/nieuws/buitenland/2017/04/he-t-zenuwgas-sarin-wat-doet-dat-met-een-mens>

<https://www.nu.nl/binnenland/3387189/sarin-alleen-met-laboratoriumkennis-maken.html>

<https://www.ad.nl/nieuws/zo-voelt-een-bijna-doodervaring~a4cfc777/>

<https://www.nieuwetijdskind.com/>

Mijn dank gaat ook uit naar mevrouw Milja van Hooft en de heer Jelle Kamsma van Local Focus die mij toestemming gaven om enkele foto's van hen te gebruiken.

Daarnaast moet ik Jolanda Brouwer niet vergeten. Zij heeft het corrigeren van mijn tekst op zich genomen.

De heer Gordon Volcker, oprichter van het 'Nieuwetijdskind Magazine' (zie ook de link <https://www.nieuwetijdskind.com>), was zo vriendelijk om mij zijn toestemming te geven om het onderstaande artikel te gebruiken. Dit vind ik niet alleen erg collegiaal maar zo kan de lezer ook dit voortreffelijke artikel lezen. Aangezien deze materie ook in het boek is verwerkt, krijg je nu enige voorkennis voor wat je te wachten staat.

Hoog Sensitieve Personen: Gezondheidsprobleem of spirituele gave?

Door

Nieuwetijdskind Magazine

20

Bron: auteur onbekend. © Nederlandse vertaling (door Cassandra) Nieuwetijdskind.com

Hoog sensitieve personen hebben een verhoogde gevoeligheid voor hun omgevingen.

Als je hoog sensitief bent, pakt je zenuwstelsel letterlijk meer informatie op dan de gemiddelde persoon doet van zijn of haar omgeving. Doordat je als HSP'er zoveel input ontvangt, kun je gemakkelijk overladen worden door een overdaad aan info. Een HSP'er kan ook overgevoelig zijn voor bepaalde stoffen op allerlei gebieden. Bijvoorbeeld, je kunt veel gevoeliger zijn voor gifstoffen en vervuilende stoffen.

Het is heel belangrijk om te weten of je HSP bent zodat je kunt leren om te gaan hiermee. In deze snelle wereld met zijn overstimulatie, zul je moeten leren om keuzes te maken die gezond zijn voor jou, ook wanneer anderen dit niet begrijpen.

Hoog sensitieve personen en extra zintuiglijke gewaarwording.

Als HSP'er kun je ook paranormale of helende gaven hebben, ook al (her)ken je die nog niet bij jezelf. Juist mensen die helende of paranormale gaven hebben, worden ook vaak overgevoelig genoemd. Net als HSP'ers pikken mensen met paranormale gaven ook meer informatie op dan de gemiddelde mens.

Mensen met een paranormale gave ontvangen informatie buiten de 5 'normale' zintuigen. Bijvoorbeeld, in plaats van dat ze alleen maar iets voelen dat hun aanraakt, voelen ze ook andere gevoelens. In plaats van alleen maar zien wat iedereen ziet, nemen zij ook dingen waar als aura's of spirituele energieën. Ze kunnen ook geluiden horen die met het gewone oor niet te horen zijn.

Hoog Sensitieve Personen met onontwikkelde gaven.

In onze moderne, wetenschappelijke en materialistische cultuur, is ons niets geleerd over paranormale gaven. Over het algemeen zijn we heel onwetend over deze fenomenen. Met als gevolg dat veel mensen een paranormale gave hebben en zich dat niet eens realiseren. Jij kunt ook een bepaalde gave hebben, maar dit blokkeren omdat je geen idee hebt hoe je hiermee om moet gaan.

Al bij de kleinste gewaarwording zou je jezelf waarschijnlijk al niet toestaan om te registreren dat je iets voelt. Als je toch iets zou bewust worden, zou je je waarschijnlijk, net als de meeste mensen, afvragen of je nog wel goed bij je hoofd bent. Wanneer je regelmatig zoiets doet en een deel van jezelf

negeert, zal die eigenschap in de loop van de tijd gewoon niets meer doen. Dat is dan niet voor altijd, maar het slaapt en blijft onontwikkeld.

Hoog Sensitieve Personen en de verschillende paranormale gaven.

Er zijn ook veel misverstanden over paranormale gaven. We zijn geneigd te denken aan die gaven zo van, dat zijn alleen mensen die in de toekomst kunnen kijken. Maar, in de toekomst kijken is maar één van de gaven. Bewust zijn van energie.....intuïtief zijn, aura's kunnen zien, andermans emoties kunnen voelen, communiceren met geesten, of sommige soorten van droominterpretaties.....dat kunnen allemaal voorbeelden zijn van paranormale gaven. Een paranormale gave is meer dan waarzeggen alleen.

Een ander misverstand is dat je of paranormaal bent óf je bent het niet. Paranormale gaven zijn net als andere gaven. Neem bijvoorbeeld een muzikale gave.....als je wel gevoel hebt voor muziek, maar nog nooit muziekles hebt gehad.....dan zou je ook niet weten wat je mogelijkheden zijn. Je zou niet weten of je beter kunt zingen dan teksten schrijven of welk instrument het beste bij je past. Je zou wel weten dat je muzikaal gevoel hebt, het is alleen niet ontwikkeld. Hetzelfde geldt voor paranormale eigenschappen en gaven. Als je nog nooit geleerd hebt om ermee te werken, kun je ook niet weten waartoe je in staat bent, of wat je kwaliteiten zijn.

De connectie tussen Hoog Sensitieve Personen en paranormale personen.

Fysieke en paranormale gevoeligheid gaan vaak hand in hand of overlappen elkaar. Als een sensitief persoon, is het handig te weten dat paranormale energie een aantal symptomen kan veroorzaken zoals vermoeidheid, hoofdpijnen, rugproblemen, maagproblemen en zelfs chronische ziektes. Uitdrukkingen zoals: 'je bezorgt me hoofdpijn', tonen ons dat er een verband is tussen lichamelijke klachten en de geest.

Wanneer je als hoog sensitief persoon de energie van andere mensen in jouw systeem opneemt, kan dat allerlei problemen veroorzaken. Je kunt je heel erg emotioneel voelen, maar dan met gevoelens die niet van jou zijn. Je kunt je heel erg moe voelen door anderen zonder te weten waarom. Je kunt je overladen voelen met gevoelens op drukke plekken omdat je teveel energie oppikt. Als paranormale energie je problemen bezorgt en je hebt dat niet in de gaten, weet je ook niet hoe je daar goed op reageren moet. Constant door andermans energie beïnvloed worden kan zorgen voor herhaalde verwarring, een slecht gezondheid en erger.

Als hoog sensitief persoon is het belangrijk om je bewust te worden van jouw eigen unieke situatie zodat je effectief kunt leren om ermee om te gaan. Wanneer je een dieper gevoel hebt van wie je bent en wat je kunt, dan kun je leren om keuzes te maken die helend zijn voor jou, zelfs als anderen dit niet begrijpen. Je kunt beter het gevoel hebben dat je 'anders begaafd' bent dan dat je rare problemen hebt. Als je open staat voor je paranormale gaven kun je, je verhoogde sensitiviteit gaan zien als een cadeautje dat erop wacht om uitgepakt te worden.

© <https://www.nieuwetijdskind.com>

HSP Boeken

Tevens bedank ik mevrouw Milja van Hooft, die mij het schema in hoofdstuk 13 ter beschikking stelde.

Hoofdpersonen:

Jeroen van den Berg

Lisette van der Brandenburg, vriendin en partner van Jeroen

Jorg van den Berg, broer van Jeroen

Pierre van den Berg, vader van Jeroen en Jorg

Yazdan Khomeini, leider terroristische cel voor Nederland

Youssef Tuter, rechterhand van de Kalief van het kalifaat
“Islamitische Staat”

Kapitein Jan Damsma, commandant Dienst Speciale
Interventies (DSI)

Commissaris Paul Brandsma, lokale korpschef Politie Best

Wil Rietveld, burgemeester van Best

Hans Lenssinco, directeur AIVD

Joop Donders, hoofd sectie randstad AIVD

Ruud de Haas, Luitenant-Generaal Koninklijke Marechaussee

Abdul Tuter, vermoorde Jordaanse zakenman. 2^e valse
identiteit van Yazdan Khomeini

Jamal Bursa, werkeloze automonteur

Mohamed Bakar, Belgische scheikundige uit Antwerpen, ook actief als XTC-laborant

Aamir Abbas, Marokkaanse vriend van Jeroen van den Berg en geliefde van Ali Hoessein

Ali Hoessein, geliefde van Aamir Abbas

Ahmed Bursa, baas van de Turkse Maffia in de Antwerpse haven

Omar Gensiz, rechterhand van Ahmed Bursa

Foppe de Haard, AIVD-ondervrager

Silvia de Molenaar, secretaresse van Hans Lenssinco

Jamil Abbas, vader van Aamir

Ahmed Qatar, IS strijder

Ismail Rabat, IS strijder

Ahmed Bin Laden, leider van Al-Qaida in zes noordelijke provincies van Afghanistan

Toon Bartels, lokale ondernemer uit het Zeeuwse Schoondijke

Mohammed Omar, Afghaan, El-Qaida strijder, Werktuigbouwkundig ingenieur en funDamsmatalist

Bauke Jellema, hoteleigenaar, excentrieke Friese filantroop en oldtimerliefhebber

Rinus van Breukelo, Aalmoezenier van de Koninklijke Marine
Den Helder.

Danny Klaarsma, hoofdmonteur bij de Firma Bartels van Toon
Bartels

Drs. Jansen, gegijzelde huisarts

P.S. Alle hiervoor vermelde namen zijn fictief en hebben geen
relatie met de realiteit

Index:

01: Hoe het begon.

02: Rattengedrag, waar de duivel zich voor zou schamen.

03: Trimmen in het bos met een hachelijke afloop.

04: Crisisberaad bij de AIVD.

05: Ruimere bevoegdheden voor Politie en leger.

06: Samenwerking met de Moslimgemeenschap door een betere dialoog.

07: Infiltratie van radicale groepen succesvol?

08: Een nieuwe ontmoeting van een oud contact.

09: De ontwikkeling van een duivelsplan.

10: Een wederdienst voor een vriend in nood.

11: Samenwerking met de Maffia.

12: Het Transport.

13: Het duivelsplan strekt haar klauwen uit.

14: Rondje Nederland met een bizar einde.

15: Alarmfase 4, een serieuze terroristische bedreiging.

16: Een kat in het nauw maakt rare sprongen.

17: De bedreiging verplaatst zich.

18: Het net sluit zich.

19: De ontknoping.

20: Epiloog.

21: Maffiastructuur versus organisatiestructuur IS (bijlage).

Eerdere verschenen boeken:

Het geheim achter de ontkenning (2012).

Uitgever: Uitgeverij U2pi BV (JouwBoek.nl); ISBN 978-90-8759-288-2

Er bestaat een verhaal dat na de instorting van het Derde Rijk, het Vaticaan vele SS-kopstukken en andere oorlogsmisdadigers heeft helpen ontsnappen naar Argentinië. Dit is een zeer omstrede verhaal met zowel felle tegen- als medestanders. Nu kan men daar wel heel luchtig over doen met het statement 'Waar rook is, is vuur', maar het zit toch wel iets gecompliceerder in elkaar. Het Vaticaan is een religieuze organisatie met allerlei contacten over de gehele wereld. Tevens komen haar medewerkers ook uit alle windstreken. Door verschil in achtergrond kunnen de belangen verschillend zijn. Het is dus mogelijk dat sleutelfiguren in het Vaticaan destijds wel degelijk hun belangen bij deze smokkelroute hebben gehad. Ik heb mij dan ook gestort op de vraag welke belangen dat zouden kunnen zijn en nog belangrijker: Hoe waren zij erbij betrokken? Het is een fictief verhaal, maar wel de realiteit benadert. Uit de matrix van gegevens ontstaat een stelling die de moeite waard is om bij stil te staan. Mocht u daar belangstelling voor hebben dan neem ik u mee naar het begin van deze bloedstollende triller.

Bundel zotte verhalen (2013).

Uitgever: United p.c. ; ISBN: 978-3-85438-049-8

Een dag niet gelachen, is een dag niet geleefd. Humor is van alle tijden en varieert van subtiel cynisme tot ouderwets geouwehoer. Door drie totaal verschillende verhalen te bundelen denk ik iedereen aan het lachen te krijgen. 'Pierre en de soldaatjes' is een waar gebeurd verhaal. Het is een klucht tussen de gelaten, dwarse, spotdrijvende en ongeïnteresseerde dienstplichtigen en de fanatieke rechtlijnige beroepsmilitairen. 'Pierre en zijn knocking on Heavensdoor' beschrijft een hilarische strijd tussen Petrus en een losbol die zichzelf probeert de hemel in te praten. 'Pierre en het spel met de vierde dimensie' is een uit de hand gelopen misleiding van historische feiten.

De verguisde helden (2014).

Uitgever: Uitgeverij U2pi BV (JouwBoek.nl); ISBN: 978-90-8759-437-4.

Deze oorlogsroman beschrijft het wel en wee van drie Nederlandse soldaten uit het Brabantse Best. Dit in de aanloop naar en de periode van de tweede wereldoorlog. De roman is grotendeels gebaseerd op waargebeurde verhalen. De rest komt van getuigenverklaringen en is afkomstig uit overlevering. Elkaar tegensprekende gegevens en losse einden zijn door de auteur naar eigen inzicht gebruikt. De namen van de hoofdpersonen zijn fictief. Tevens is het een eerbetoon aan hen, die alles hebben gegeven, voor een oorlog die zij niet konden winnen.

De gescheiden tweeling (2015).

Uitgever: Uitgeverij U2pi BV (JouwBoek.nl); ISBN: 978-90-8759-570-8.

In de vroege ochtend van 13 augustus 1961 werd de 'Berlijnse Muur' gebouwd.

Later werden alle Warschaupactlanden door het 'IJzeren Gordijn' hermetisch van het Westen afgesloten. De avond daarvoor wist Erik Schmidt samen met zijn vriendin nog net op tijd het vrije Westen te bereiken. Dit met hulp van zijn tweelingbroer Walter. De beide jongens hadden erom geloot. De ene broer werd door de andere naar het Westen geholpen. De ander bleef achter om voor hun moeder te zorgen. Beiden hadden er toen geen flauw benul van dat ze als gevolg van de koude oorlog jarenlang van elkaar gescheiden zouden zijn. Pas ruim tien jaar later werd door de DDR regering familiebezoek mondjesmaat toegestaan. Dit niet op humanitaire gronden maar puur om economische redenen. Door incompetentie en eigenzinnigheid van haar leiders stevende het land regelrecht op een bankroet af. Om haar burgers de mond te snoeren voerde de geheime politie, de gevreesde STASI, een meedogenloos beleid uit. Hier groeide het plan van Erik en zijn oom Kurt om de Oost-Duitse autoriteiten te misleiden. Door dit uiterst sluwe plan werden hun tegenstanders misleid en tegen elkaar uitgespeeld. Het doel was om in de eerste plaats de druk op Walter en zijn gezin te verlichten. Later zou dit plan de basis van een spectaculaire en bloedstollende ontsnapping uit een van de laatste Europese dictaturen worden.

Vlucht uit eigen land (2016).

Uitgever: United p.c. ; ISBN: 978-3-7103-2787-2

Jorg van den Berg ziet zijn toekomst binnen Nederland met argusogen aan. Bijna dagelijks ervaart hij de incompetentie van de overheid. Inmiddels heeft de terreurgroep IS, West-Europa in haar greep. Onze miljarden bijdrage aan het zo goed als failliete Griekenland verdwijnt in een bodemloze put, terwijl het aantal gaarkeukens bij ons toeneemt. Maar het kan nog erger. Door de vele IT blunders bij de overheid gaat er veel mis. Dit zorgt niet alleen voor een financiële chaos, maar treft ook willekeurige burgers. Zo overkwam dit ook Jorg. Door een persoonsverwisseling wordt hij als een terrorist aangezien met alle gevolgen van dien.....

01: Hoe het begon

Pierre van den Berg zat in zijn tuin. Dit was zijn lievelingsplekje om tijdens de ondergaande zon wat te lezen of over alledaagse zaken te mijmeren. Hij keek uit naar 1e augustus want dan zou hij zijn vaderdagcadeau krijgen. Dit ritueel ging al jaren zo, maar hij vond het elke keer weer leuk. Steevast werd hij dan door zijn twee zonen getrakteerd op een pintje pakken in een bruin café of op een gezellig terras. Het ging niet zozeer om dat lekkere biertje maar meer om de ambiance. Normaal heeft iedereen het te druk, maar dit ene moment koesterde hij. Hij wist dat zijn twee zonen weinig tijd hadden en druk bezig waren een eigen bestaan op te bouwen. Daarom waren deze momenten van gezinsactiviteiten heilig voor hem. Hij keek ook uit naar zijn pensioen. Niet zozeer dat hij met werken klaar was, want hij had het daar nog prima naar zijn zin, maar meer omdat hij toch merkte dat zijn gezondheid wat minder werd. De eerste tekenen van verval waren er al. Zijn rechterknie was niet meer wat het geweest was. Tijdens zijn laatste bezoek aan zijn huisarts kreeg hij te horen dat dit in de toekomst een kunstknie zou gaan worden. De artrose zou al in een vergevorderd stadium zijn. Voorlopig konden de pijn en de ontstekingen een halt worden toegeroepen door een spuit met medicijnen. Hij sportte best veel voor een man van zijn postuur, maar zijn Bourgondische levensstijl begon toch zijn tol te eisen. Gelukkig was zijn te hoge bloeddruk weer aan banden gelegd. Hij had voldoende hobby's, dat was niet het probleem, doch hij mijmerde over

iets groots. Een voettocht naar Santiago de Compostella was de laatste tijd erg populair bij de senioren, maar dat was niet zijn ding. Dit stond los van zijn slechte knie, want Pierre was nooit een echte wandelaar geweest en zou dat ook nooit worden. Hij vond het gewoon saai. Nee, zijn passie lag bij wielrennen, motorrijden en rijden met zijn oldtimer NSU Quicly uit 1956. Bijna elke zondagmorgen werd besteed aan knooppuntfietstochten in Brabant, Limburg en België. Gemiddeld waren dat tochten van zestig kilometer lang, met een uitschieter naar honderd, dus een fietstocht naar Rome was dan ook niet aan te bevelen. Zijn NSU had slechts een met rubber afgeveerd zadel en geen achtervering. Dus bij lange tochten werd Pierre ingehaald door zijn eigen nieren. Nee, de uitdaging lag bij een laatste grote motortocht. Zijn BMW K100 was in topconditie dus in theorie zou dit moeten kunnen. In het verleden had hij al vele motortochten in Europa gemaakt, zelfs eentje naar Turkije, dus hij wist waar hij het over had. Anderzijds wist hij ook wel dat dit in de toekomst niet meer zo vanzelfsprekend zou zijn. De lange tochten zouden fysiek voor hem te zwaar worden. Dus de tijdsklok tikte. Als hij nog eens zo'n of een dergelijke motortocht zou willen maken dan moest dat in de komende paar jaar gebeuren. Daar was hij zich wel degelijk van bewust. De prachtige wouden in de Roemeense Karpaten trokken hem. Nog een keer naar het mooie Ierland zou geweldig zijn. Nee, de kustweg van Istrië naar Dubrovnik zou hij nog wel een keer willen doen. In gedachten zag hij de machtige Wurzenpas tussen Villach en de Sloveense grens al

voor hem liggen. Wat zou het mooi zijn om deze nog een keer met zijn motorke te bedwingen.

Plotseling hoorde hij zijn vrouw Dorien roepen. Er was belangrijk nieuws op de TV. Het optreden van Guus Meeuwis was op het allerlaatste moment afgeblazen. De Eindhovense politie had een man opgepakt die zich verdacht gedroeg bij het PSV-stadion en foto's maakte. Omdat het optreden over enkele uren zou aanvangen, kon de politie geen volledige veiligheid garanderen. Geschokt keken Pierre en Dorien naar deze reportage. 'Het komt nu wel erg dichtbij', stamelde Dorien ongerust. Pierre zweeg want hij wilde haar niet ongeruster maken. Het aantal aanslagen door de IS, of andere terroristische splintergroepen was in de laatste jaren drastisch toegenomen. Dit niet alleen in Frankrijk. Naast Engeland, Zweden, Duitsland en België was het kwaad overgeslagen naar Azië, Australië en Amerika. Het was inmiddels een probleem wat zich over de hele wereld heeft verspreid. Het kwaad is ook moeilijk te bestrijden daar de daders zich anoniem gedragen. De duivelse drijfveer is de fundamentalisten van de Islam. Zij belijden hun geloof in de meeste extreme vorm, waarbij geen plaats is voor andersdenkenden. Zij hebben zich verzameld in de Islamitische Staat oftewel afgekort IS. Daarbij praten we over soldaten die vechten in Syrië en Irak en we praten over sympathisanten welke vaak bij de aanslagen elders in de wereld zijn betrokken. Op dit moment is IS in Irak zo goed als verslagen en krijgt het in Syrië de nodige klappen. Dat zou een goed teken moeten zijn. Maar er wordt gevreesd dat de

oorlog ondergronds verder zal gaan. Veel van de naar huis terugkerende IS strijders worden gevolgd en indien mogelijk opgepakt, maar het is vechten tegen de bierkaai. De tegenstander draagt geen uniform en is dus anoniem. Verder kan niet elke lichtgekleurde man zomaar voor verhoor worden opgepakt. Dit is niet het enige probleem. Zij zien hun beestachtige daden als het hoogste goed. Mochten ze daarbij sterven, dan sterven zij als martelaren die het hoogste recht hebben om het Paradijs te betreden. Maar er is veel meer aan de hand. Jonge moslims met geen of lage opleiding komen moeilijk aan werk in de Westerse landen. Zij geraken vaak aan lagerwal of belanden in de criminaliteit. In hun cultuur is verliezen niet bespreekbaar en wordt gezien als zwakte. Vergeet niet dat de goedbedoelende moslims ongewild ook slachtoffer van deze strijd en hetze zijn geworden. Dit doet Pierre aan zijn motortrip in 1987 naar Turkije terugdenken. Met een waarderende glimlach herinnerde hij de geweldige gastvrijheid van deze mensen. Als reactie op zijn verbazing kreeg hij toen te horen, dat zij dit vanuit hun geloofsovertuiging deden. Allah had hen gastvrijheid aan alle reizigers bevolen. Dit laatste was altijd in zijn gedachten als anderen te negatief over moslims waren. Eveneens had hij een groot respect voor de Marokkaanse en Islamitische burgemeester Ahmed Aboutaleb van Rotterdam. Deze man kon bogen op zijn succes als bruggenbouwer tussen de Marokkaanse en Nederlandse gemeenschap. Europa kende inmiddels een multiculturele samenleving. Er moet wel bij worden gezegd dat dit in de ene plaats beter ging dan in een

andere. Maar over het algemeen gezegd, functioneert het goed. Daarom kon hij deze haat voor alles wat Westers was van de fundamentalisten niet begrijpen. Ook onder het christendom vielen volgelingen die hun geloof extreem belijden. Denk hierbij aan 'Streng Gereformeerden'. Maar deze mensen waren vredelievend en hadden respect voor andersdenkenden.

Het viel hem op dat er onder de daders van IS-aanslagen, vele ex-criminelen zaten. Verder zaten bij IS veel oud-officieren uit het voormalige Irakese leger van Saddam Hoessein. Gezien het voorgaande was een dialoog met deze tegenstander niet mogelijk. Dit kwaad moest dan ook met alle middelen worden bestreden. Regelmatig kwamen op het nieuws berichten dat geheime diensten veel aanslagen konden voorkomen. Pierre geloofde dat wel daar veel communicatie van terroristen via het 'IT-Netwerk' ging. De geheime diensten struinden ook het 'Dark Web' af. Deze vorm van communicatie werd ook door criminelen gebruikt, daar men daarbij anoniem bleef. Maar het bleef moeilijk, hetgeen bleek uit de aanslagen in Nice en Stockholm. In beide gevallen werd met een gestolen vrachtwagen dood en verderf gezaaid. Dit soort beestachtig gedrag is gewoon niet te voorkomen. Daarom houden de geheime diensten vooral personen in de gaten die mogelijk kunnen radicaliseren. Van andere landen weet ik het niet, maar de Nederlandse regering heeft deze diensten en de politie onlangs meer bevoegdheden gegeven. Pierre zag wel een patroon in de aanslagen. Door hun anonimiteit konden de

dadars bij verrassing toeslaan. Doordat ze vaak in menigten toesloegen, vermijden de mensen nu grote samenscholingen, maar dat is gewoon niet altijd mogelijk. Men moet toch met de trein, bus of vliegtuig, was de reactie. De instelling was dat men toch doorgaat met het bezoeken van concerten en evenementen. De reactie hierbij is steevast hetzelfde: 'Door weg te blijven, geef je de dadars het gevoel dat zij hun doel hebben bereikt'. Dit wordt hen niet gegund. Onlangs hoorde Pierre op het nieuws dat de Britse geheime dienst een lijst van honderdzevenendertig IS strijders op het Irakese slagveld had gevonden. Zij waren geselecteerd om na het verliezen van de oorlog naar Europa te worden gezonden om daar met nieuwe aanslagen dood en verderf te zaaien. Verder liet de nieuwslezer weten dat men voor meer en zwaardere aanslagen moest vrezzen. Pierre begreep ook wel dat het een kat-en-muis spelletjes was tussen de geheime diensten en de terroristen. Met enige regelmaat wisten de diensten netwerken op te rollen en een aanslag te voorkomen. Daartegen werden de terroristen steeds vindingrijker. Verder was het moeilijk vechten tegen een anonieme en onzichtbare tegenstander. Maar er kwam nog meer onheil aan, want in het diepste geheim werd een aanslag voorbereid die de wereld op haar grondvesten zou laten schudden.....

02: Rattengedrag, waar de duivel zich voor zou schamen

Yazdan Khomeini had alle kenmerken van een rat in zich. Hij was zo glad als een aal, slim, vindingrijk en gewelddadig. Verder is een rat altijd aan het overleven, heeft geen enkele sociale gevoelens en kent geen normen en waarden. Zo zou je Yazdan kunnen omschrijven. Desondanks was hij streng moslim (wat hij zichzelf aanpraatte), volgeling van IS en haatte hij alles wat “Westers” was. Hij kwam oorspronkelijk uit een gebied waar men onderdrukte, of de onderdrukker zelf was. Dit laatste waren de krijgsheren in de woeste Afghaanse bergen, die hun onderdanen meedogenloos onderdrukten en misbruikten. Toch wist hij op een dag dit gebied achter zich te laten en vluchtte hij via Iran naar Turkije. Daar kwam hij in aanraking met de eerste tekenen van de “Westelijke” beschaving. In zijn beperkte inlevingsvermogen ergerde hij zich aan het beeld op straat. Hij zag vrouwen in kleren waar niet alleen hun gezicht onbedekt was, maar ook grote delen van hun lichaam. Tot overmaat van ramp werden deze vrouwen niet begeleid door mannen. Maar hun grootste brutaliteit zou hij zo meteen ervaren. Plotseling werd hij op de schouder getikt. Geïrriteerd draaide hij zich om en keek in het gezicht van een jonge vrouw. De vrouw die voor hem stond vroeg hem iets. Hij was gewend dat in dergelijk geval haar man, broer of zwager namens haar het woord tot hem zou richten. Woedend sloeg hij de vrouw, voor deze onbeschaamdheid vol in het gezicht. Op hetzelfde moment

klonk er een politiefloit en kwamen er twee agenten aangesneld die het voorval hadden gezien. Hij dacht aan de zedenpolitie en was in de volste overtuiging dat deze vrouw voor verhoor zou worden meegenomen. Tot zijn stomme verbazing werd niet zij maar hij in de boeien geslagen. Voordat hij het wist werd hij in een arrestantenbus naar het politiebureau afgevoerd. Gelukkig voor hem liep het voorval met een sisser af, daar de vrouw verder geen aangifte deed. Dit verzoenende gebaar had echter geen enkel effect op hem en hij zon op wraak. Omdat hij papieren en geld op zak had, kon men hem niet betichten van landloperij en werd hij weer vrijgelaten. Als ontlasting van deze vernedering wilde hij een willekeurige passerende voetgangster molesteren, maar hij kon zich nog net inhouden. Zijn plan was om naar West-Europa te trekken. Hij had gehoord dat vluchtelingen daar goed werden opgevangen. Ondanks dat het in zijn ogen een verwerpelijke en godslasterlijke samenleving was, was het daar veiliger dan in het kruitvat van het Midden-Oosten. Middels zijn laatste spaarcenten wist hij zijn einddoel te bereiken. Maar dat was toen.

Een paar jaar later, na zijn vlucht uit Afghanistan, kon hij zich in België te vestigen. Via allerlei omwegen was hij in Antwerpen terecht gekomen. Hij zocht werk in de haven en vond dat ook. Ondanks dat hij zo goed als ongeschoold was, werkte hij zich op tot voorman. Hij kreeg zijn frustraties goed onder controle, totdat hij op smokkelen werd betrapt. Natuurlijk werd hij op staande voet ontslagen. Gelukkig had hij

met deze duistere praktijken voldoende geld verdiend om zich te komende tijd in leven te houden. Dat was maar goed ook, want hij kwam nergens meer aan werk. Uiteindelijk besloot hij om te verhuizen naar de Brusselse wijk, Molenbeek. Deze wijk was bekend om haar hoofdzakelijk allochtone inwoners en was een broeinest van radicalen en IS sympathisanten. Tijdens zijn vlucht naar Europa had hij van alles geleerd om in leven te blijven. Dit was ook hard nodig daar hij uiteindelijk in de Antwerpse onderwereld was terecht gekomen en daar ging het overleven wel verder dan voldoende te eten en drinken hebben. Voor zover het voor hem mogelijk was, probeerde hij zijn sociale leven hier weer op te bouwen. Via de theehuizen kwam hij in contact met de radicalen en werd hij opgemerkt door contactpersonen van IS. Zij zagen in hem een nieuwe leider voor een slapende cel en namen contact op met Youssef Tuter, rechterhand van de Kalief van het kalifaat 'Islamitische Staat'. Deze gaf hen zijn goedkeuring voor dit nieuwe initiatief. Niet veel later werd Yazdan door een van hem uitgenodigd voor een gesprek. Hierbij werd hij uiterst beleefd en respectvol toegesproken en werd hem gevraagd om een wens van Youssef Tuter, de 2^e man van het Kalifaat, in te vullen. Zijn trots en zelfvertrouwen groeide tot ongekende hoogten. "Het is mij een eer stamelde hij onderdanig, een wens van Youssef Tuter is voor mij een bevel". Idioot, lachte de contactpersoon in zichzelf, wat een beetje slijmen al niet met hem doet. Hij kon zijn minachting nauwelijks onderdrukken. Hij wist als geen ander dat deze man uitstekend voor zijn taak was berekend. Een man zonder empathie, die zijn meerderen de schoenen

likt en zijn ondergeschikten tot op het bot zou minachtten. Een man gedreven door haat en zonder normen of waarden. Deze man zou bij uitstek geschikt zijn om de leider van een nieuwe cel voor aanslagen in Nederland te zijn (zie hiervoor ook het boek 'Vlucht uit eigen land'). Hij werd daarom al snel ingezet. Het zou blijken dat onlangs tegenslagen deze Yazdan een veelkoppig monster kon zijn.

De aanslag op de jaarbeurshallen in Utrecht was op het allerlaatste moment verijdeld. Het busje van de terroristen was met rookbommen bestookt. Dit had niet alleen effect op de inzittenden maar de rook dreef ook uit het busje naar buiten en camouflerde een vluchtpoging. Yazdan wist zo via een putdeksel in het riool te ontkomen. Slim en sluw als hij was had hij zijn eigen dood in scene gezet. Het gevonden vierde lijk bleek niet van Yazdan te zijn maar was het lijk van een zwaar verminkte man. In tegenstelling tot wat iedereen dacht was het gebruikte bakkersbusje niet gestolen, maar met chauffeur en al gekaapt. Onder bedreiging van een vuurwapen was deze ongelukkige man gekneveld en geboeid in een tussenruimte opgesloten, om hem later eventueel als gijzelaar te gebruiken. Dat wisten alleen Yazdan en de kapers. De kapers hielden hun mond want ze waren als de dood voor deze getikte Afghaan. Het lot van de gegijzelde was echter nog zwaarder. Hij werd als levend schild gebruikt en stierf in de kogelregen van de soldaten bij de Jaarbeurshallen. Op deze manier zette Yazdan twee bedreigingen voor hem op een dwaalspoor. Het lijk in het busje werd door de soldaten van de

Dienst Speciale Interventies voor hem aangezien. Maar wat nog belangrijker was, was het feit dat IS-leiding in Raqqa dacht dat hij dood was. Want hij wist als geen ander, dat gemaakte fouten door hen zwaar werden bestraft. Het gegeven dat ze een bepaalde man zouden sturen om hem te 'helpen' deed hem 's nachts vaak gillend wakker worden. Die man had de naam zo ongelofelijk wreed te zijn, dat iedereen stil werd als men van zijn martelmethodes hoorde. Yazdan wist maar al te goed dat, als deze aanslag mislukte, er geen plekje meer op de wereld zou zijn, waar IS hem niet zou kunnen vinden. Daarom leek hem het beste om zijn eigen dood in scene te zetten.

Het was hem gelukt om via het riool te ontsnappen. Terwijl hij boven de sirenes van de politie en het rennen van de soldaten hoorde, wist hij weg te komen. Het stonk verschrikkelijk in het riool en hij stond tot zijn middel in het vieze water. De wanden en de bodem waren glad van de vuiligheid. Maar waar hij echt bang van werd, was het gepiep en geritsel van de ratten. Hij was doodsbang dat hij door deze dieren zou worden aangevallen. Gelukkig had hij een kleine zaklantaarn in zijn zak. Zo kon hij niet alleen deze enge dieren ontwijken, maar kon hij zich ook oriënteren. Hij dwong zichzelf verder te gaan en nam zich voor om minstens een uur door te lopen. Een paar keer vond hij een deksel, maar daar stond een geparkeerde auto boven, zodat deze niet kon worden gebruikt. Maar uiteindelijk belandde hij op een plek, waar een vrachtauto boven stond. Dit gaf hem de weg vrij om naar boven te komen. Daarna verstopte hij zich in een tuin en

wachtte tot het voldoende schemerig was. Hij vond wat kleren hangend aan een waslijn. Voor zover het mogelijk was verkleedde hij zich en gooide zijn oude, vieze plunje in een vuilcontainer. Hij rammelde van de honger, maar eerst diende hij veilig uit Utrecht te ontsnappen, want hij wist niet of er nog naar hem werd gezocht. Als dat wel zo was, zou de binnenstad intensief worden uitgekamd, dus was hij nog steeds in gevaar. In het holst van de nacht verdween hij in de anonimiteit. Dit nadat hij eerst een nachtwinkel had overvallen waarbij het personeel door hem met de dood werd bedreigd. Naast wat eten, had hij ook de dagopbrengst van de nachtwinkel geplunderd. De volgende dag zou hij verder trekken. Brussel was voor hem nu niet langer een optie meer. In Molenbeek zou hem een verschrikkelijke dood te wachten staan. Want IS kende, voor mislukkingen, geen genade. Hem zou immers de mislukte aanslag op de Jaarbeurshallen worden aangerekend. Nee, hij vond het veiliger om naar Rotterdam te trekken. Daar zou hij zich een andere identiteit aanmeten en zich bezinnen op de toekomst. Het was een gok, maar er was ook geen alternatief op dat moment. Niet veel later zat hij in de nachttrein naar Rotterdam. Er was iets wat Yazdan niet kon voorkomen. Enkele dagen later kwam er een opsporingsbericht voor de vermiste chauffeur van het gestolen busje. Deze vermissing was voor het forensische onderzoek belangrijk genoeg om het zwaar verminkte lijk opnieuw te onderzoeken. Door middel van een DNA-onderzoek kon men bevestigen dat het slachtoffer niet een van de terroristen kon zijn. Dat zette voor de AIVD een ander